

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (16-7-2017)

«ΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

ΜΕΤΑ ΜΙΑΝ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΝΟΥΘΗΣΙΑΝ ΠΑΡΑΙΤΟΥ»

Ποιός είναι ο αιρετικός άνθρωπος;

Α΄. Αυτός που απομακρύνεται από την παράδοση της Εκκλησίας. Ορθοδοξία είναι η αρχική παράδοση. Ορθοδοξία θα πει ορθόδοξη πίστη. Αυτή όμως η ορθή πίστη παρεδόθη από το Θεό στους προφήτες και τους αποστόλους. Λέγει χαρακτηριστικά ο Παύλος: «Εγώ παρέλαβον από του Κυρίου ό και παρέδωκα υμίν» (Α΄ Κορ. 11,23). Και άλλού πάλι λέγει «παρέδωκα γαρ υμίν εν πρώτοις ό και παρέλαβον» (Α΄ Κορ. 15,3). Και μετά οι απόστολοι την «άπαξ παραδοθείσαν πίστιν» (Ιουδ. 3), όπως την ονομάζει ο Ιούδας ο αδελφόθεος, την παρέδωσαν στους μαθητές τους. Έτσι ο Λουκάς στο προοίμιο του ευαγγελίου του λέγει ότι φροντίδα αυτών που είναι μαθητές των αποστόλων και γράφουν τα ευαγγέλια ήταν να γράφουν «καθώς παρέδωσαν υμίν οι απ' αρχής αυτόπται και υπηρετάι γενόμενοι του λόγου» (Λκ.1,2). Και οι μαθητές στους αποστολικούς πατέρες κ. ο. κ. Γι' αυτό ο Μ. Αθανάσιος προσδιορίζει ως ορθή πίστι, «ήν μεν Κύριος έδωκεν, οι δε απόστολοι εκήρυξαν, και οι πατέρες εφύλαξαν» (Ε.Π.Ε. 4,164). Έτσι αυτός που μένει πιστός στην παράδοση παραμένει εντός της Ορθοδοξίας: αυτός όμως που απομακρύνεται από την παράδοση καθίσταται αυτόχρημα αιρετικός. Ο Πέτρος γράφει ότι το θανάσιμο παράπτωμα των αιρετικών ήταν ότι απομακρύνθηκαν «εκ της παραδοθείσης αυτοίς αγίας εντολής» (Β΄ Πέτρ. 2,21).

Β΄. Αυτός που πιστεύει όπως ο ίδιος θέλει. Ο απόστολος Παύλος μας μιλά για κάποιους ανθρώπους, που έχουν μία εντελώς προσωπική θρησκεία, την εθελοθρησκεία (Κολ. 2,23). Μια θρησκεία κατά τα γούστα και τα καπρίτσια τους. Αυτή η θρησκεία είναι τόσο παλιά όσο και ο άνθρωπος. Ο Αδάμ και η Εύα σ' αυτή τη θρησκεία πίστευαν. Τους είπε ο Θεός: «Από όλα τα δένδρα του παραδείσου μπορείτε να φάτε. Από το δένδρο όμως της γνώσεως του καλού και του κακού απαγορεύεται. Εάν φάτε να ξέρετε θα πεθάνετε». Τους έβαλε ένα γύμνασμα ο Θεός, για να τους εξασκήσει στην υπακοή, την εγκράτεια, την πίστη. Γιατί το έκανε αυτό, αφού προγνώριζε ότι θα ήταν η αιτία της πτώσεως τους; Λένε οι πατέρες της Εκκλησίας ότι, αν ο Θεός δεν έβαζε κάποια άσκηση στον άνθρωπο, αυτός θα σάπιζε: θα εξαχρειωνόταν. Αν σήμερα οι κοινωνία μας κοντεύει να διαλυθεί εντελώς, είναι, διότι επικρατεί η άποψη για μια εντελώς άναρχη ελευθερία. Για μια ασυδοσία, θα λέγαμε, χωρίς κανένα φραγμό. Ο Αδάμ όμως και η Εύα δεν υπάκουσαν στο Θεό αλλά στη θέλησή τους, η οποία καθοδηγούνταν από τον διάβολο.

Γ΄. Αυτός που δεν προσφέρει σωστά τη λατρεία προς το Θεό. Λέγει ο Θεός στον Κάιν: «εάν δεν προσφέρεις ορθά στο Θεό τότε αμαρτάνεις» (Γεν. 4,7). Εάν δεν προσφέρεις σωστά τα δώρα σου, όπως θέλει ο Θεός, εάν δεν έχεις ορθή λατρεία, δεν σε δέχεται ο Θεός, και σένα και τη λατρεία σου. Ας θυμηθούμε τον **Φαρισαίο** της Καινής Διαθήκης. Προσεύχεται στο Θεό στο ιερό των Ιεροσολύμων γεμάτος ναρκισσιμό, κάνοντας τον εαυτό του «αυτοείδωλο» όπως λέγει ο Μ. Κανών και αντί να δικαιωθεί και να ευλογηθεί κατακρίνεται και πάει στη

κόλαση, γιατί ακριβώς δεν κάνει τη σωστή προσευχή. Αντί να υμνεί το Θεό και να ζητά το έλεος του γι' αυτόν και για όλους τους ανθρώπους, ακόμη και για τον τελώνη που παρευρίσκεται εκεί, αυτός υμνεί τον εαυτό του, κομπάζει, και επιτίθεται με κακία και περιφρόνηση προς τον τελώνη. Ο Τελώνης, χωρίς ν' αγανακτήσει για τη συμπεριφορά του Φαρισαίου, με υπομονή, ταπείνωση και αυτοεξουθένωση δέεται να τον λυπηθεί ο Θεός. Και ο Θεός δικαιώνει τον αμαρτωλό τελώνη και καταδικάζει τον ενάρετο Φαρισαίο.

Δ'. Αυτός που δεν ζει σωστά. Λέγει ο Ησαΐας απευθυνόμενος στους Ιουδαίους της εποχής του: «Ακούστε το λόγο του Κυρίου οι άρχοντες των Σοδόμων· προσέξτε το νόμο του Θεού ο λαός της Γομμόρας. Τι να το κάνω το πλήθος των θυσιών σας; Είμαι γεμάτος από τα ολοκαυτώματα κριαριών και δεν θέλω το λίπος των αρνιών ούτε το αίμα των ταύρων και των τράγων. Ούτε θέλω να έρχεσθε και να με βλέπετε. Ποιος σας ζήτησε τέτοια πράγματα; Δεν θα σας επιτρέψω να έρχεσθε στο ναό μου. Μάταιο είναι να μου προσφέρετε, για τον τύπο μόνο, θυσία σεμιγδαλιού· σιχαίνομαι δε το θυμίαμά σας. Δεν θα ανεχθώ πλέον τις πρωτομηνιές σας, ούτε τα Σάββατά σας, ούτε τις άλλες γιορτές σας. Τις νηστείες σας και τις αργίες σας και τις πρωτομηνιές σας και τις εορτές σας τα μισεί η ψυχή μου. Σας μπούχτισα· δεν θ' ανεχθώ πλέον τις αμαρτίες σας. Όταν σηκώνετε τα χέρια σας προς εμένα, θα πάρω τα μάτια μου από σας και εάν πληθύνετε την προσευχή σας δεν πρόκειται να σας ακούσω· **διότι τα χέρια σας είναι γεμάτα από αίμα.** Εάν δεν μετανιώσετε κι αν δεν βοηθήσετε χήρες και ορφανά και δεν μάθετε να κάνετε το καλό δεν θα σα δεχθώ (Ησ. 1, 10 και εξής).

Και ο ευαγγελιστής Ματθαίος στην Καινή διαθήκη θα προσθέσει: «Εάν δε προσφέρεις το δώρο σου στο θυσιαστήριο και κει θυμηθείς, ότι ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίον σου, άφησε εκεί το δώρο σου μπροστά στο θυσιαστήριο και πήγαινε πρώτα και συμφιλίωσου με τον αδελφό σου και τότε έλα και πρόσφερε το δώρο σου (Ματθ. 5,23-24).

Ε'. Αυτός που δεν δέχεται την ορθή θεραπεία. Ο άνθρωπος, λόγω των αμαρτιών των προγόνων του και των προσωπικών του αμαρτιών, είναι άρρωστος. Η Ορθοδοξία του αποκαλύπτει την αρρώστια του και του υποδεικνύει θεραπεία. Είναι ιατρείο η Εκκλησία· δεν διώχνει κανένα, δεν μισεί κανένα, αλλά αποκαλύπτει τα νοσήματα που μας κατατρύχουν και μας δίνει τα φάρμακα.

Τελευταία όμως, ο άνθρωπος, αντί να αξιολογεί τα πάντα με βάση το λόγο του Θεού, εν ονόματι της ελευθερίας και εν ονόματι δήθεν της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της καταργήσεως των περιθωριοποιήσεων, αρχίζει να θεωρεί ως υγεία ότι είναι αρρώστια και θέλει να το προβάλλει ως κάτι το κοινωνικά, πολιτικά και λογικά ορθό. Κι όποιος δεν συμφωνεί μ' αυτές τις ιδέες θεωρείται ρατσιστής.

Έτσι ζητούν κάποιοι να μη θεωρεί κανείς ότι η ομοφυλοφιλία, π. χ., δεν είναι κάτι το μη σωστό. Οι πολιτικοί, δια λόγους λαϊκισμού και ψηφοθηρίας, το θεωρούν πολιτικά ορθό το αίτημα και αρχίζουν να το στηρίζουν, για να γίνει και κοινωνικά αποδεκτό. Αυτό όμως είναι τόσο παράλογο όσο αν το κράτος έδινε πιστοποιητικό υγείας σ' ένα καρκινοπαθή ή σ' ένα που πάσχει από ανίατη νόσο. Αν συνεχίσει αυτή η μόδα το κράτος πρέπει να θεωρήσει σωστό τη νεκροφιλία, την παιδοφιλία, την αιμομιξία, την κλεπτομανία, τη χρήση ναρκωτικών κ. ο. κ. Ας προσέξουμε και ας συνέλθουμε.